

Alligevel sees det af Motiverne til dette Forslag, at man har fundet, at den paagjældende Embedsmand kunde nøies med een Fuldmægtig, istedetfor at han nu har to. Her er, troer jeg, atter en Bildfarelse tilstede. Man skal jo ikke her bevilge, hvormange Fuldmægtige han skal have — dette er Rigsdagen og Ministeriet aldeles ligegyldigt —, men Spørgsmaalet er, hvormange Penge han bruger og behøver at bruge til Fuldmægtige. Hvad nu dette angaaer, da viser det sig netop, at han vel har brugt to Fuldmægtige, men at han ikke har givet dem mere i Gage, end en Anden ellers giver een, naar han kun bruger een Fuldmægtig. Man har rimeligviis ikke lagt Mærke til, at den Lønning, som en Fuldmægtig har havt hos den omhandlede Embedsmand, har været meget mindre end Lønningen hos andre Embedsmænd i lignende Stilling. Dette vil vise Nødvendigheden af, at Ministeriets Forslag baseres paa en nærmere Undersøgelse. Efter min Mening burde Ministeriets Forslag endog helst være ledtaget af en Udvikling af de Principer, det havde fulgt, hvorefter man kunde see, af hvilken Grund Ministeriet var kommet til for den enkelte Embedsmand at foreslaae netop den Sum, der var sat, og ikke en anden. Ellers kommer man uwillkaarlig til den Anskuelse, at det ikke er et Princip, men deels vedkommende Embedsmænds Indberetninger, deels den Omstændighed, om Embedsmændene ere gunstigt stillede overfor Ministeriet eller ikke, der gjør Udslaget. Naar jeg ikke skal lægge saadanne Momenter til Grund, maa jeg sige, at det egentlig er mig aldeles uforklarligt, hvorledes man i nærværende Lovforslag f. Ex. ved Embedet som Borgmester og Byfoged samt By- og Raadstueskriver i Ribe kan komme til at sætte Lønningsstøtten til Contoirbetjente til 683 Rd., medens man samtidig for Sunds-Gudme Herreder, der har 8 Gange saamange Indbyggere, vil lønne med 433 Rd. Det er ligeledes mærkværdigt, at man i Tilfældet skal kunne bruge til Contoirbetjente 740 Rd., men i Sunds-Gudme Herreder, som sagt, kun 433 Rd., skjøndt der i Sunds-Gudme Herreder er ca. 10,000 Mennesker flere. For Vestherred paa Bornholm — jeg skal indrømme,

at Embedsmanden der er baade Herredsfoged og Herredsskriver, men han er dog ikke tillige Byfoged —, hvor der er 3 eller høist 4,000 Mennesker, er der foreslaaet den samme Godtgørelse til Contoirbetjente som for Sunds-Gudme Herreder med de 24,000 Mennesker. Jeg skal ganske vist indrømme, at Folketallet ikke kan være det ene Maalgivende, men det spiller dog en meget væsentlig Rolle. Skjøndt jeg saaledes ganske sikkert ikke kan tiltræde, hvad der af Ministeriet er fremført i dets Motivering af disse Lovforslag, har jeg desuagtet ikke villet stille Ændringsforslag til dem, da de Herrer jo meget godt vide, hvor ene man staaer her i Salen med den Slags Forslag. Hvad jeg derimod vil gjøre, det er at opfordre den høitærede Justitsminister til deels overfor Forslaget angaaende Sunds-Gudme Herreder og deels overfor Forslaget angaaende Vests Herred at overveie, om der ikke maatte være Anledning til at foreslaae en Forandring til 3die Behandling, samt derhos at see om muligt fremtidig med Hensyn til den Slags Lovforslag at bruge en fælles Vedtraad i Ministeriet ved deres Udarbeidelse, idet det, som sagt, er en given Sag, at man her i Thinget aldrig kan komme til en Forhøielse, men ene og alene til en Nedsættelse. Hvorfor jeg har begjært Ordet, er altsaa ene og alene for at opfordre den høitærede Justitsminister til fremtidig at bliv paa den Bane, som han aabenbart har betraadt, og at udvilde den endnu videre, saa at det er klart, at der følges de samme Principer i Ministeriet som i Udvalget, da man ellers ganske vist kommer til tildeels at arbejde iblinde.

Justitsministeren: Jeg skal først tillade mig at bemærke, at der, hvad jeg allerede ved første Behandling paa givne Anledning udtalte, ikke fra min Side er Noget at erindre imod at samle de forskjellige Contoirholdslovsforslag i eet Lovforslag, naar det fra Thingets Side ønskes. Jeg havde, uden dengang at kjende, hvad der tidligere var passeret i denne Sag, ved Udarbeidelsen den personlige Opfattelse, at det fra Ministeriets Side maatte anses for hensigtsmæssigt, at disse Lovforslag bleve behandlede som særskilte